

[Melchior.]

kan jo ikke forstås på andet end én måde, for det er jo dér, hvor der findes en meget værdig og meget kyndig person og en person, som et meget tungt ansvar hviler på.

Jeg har i den tid, jeg har haft fornøjelsen af at være her, tit frydet mig over den store indsigt, hr. Risgaard Knudsen besidder om tingets forretningsorden, arbejdsform og arbejds gange. Ikke desto mindre — eller måske netop på den baggrund — er jeg lidt skuffet over, at hr. Risgaard Knudsen ikke med lidt mere åbne arme har taget imod det oplæg, der er givet her fra hr. K. Helveg Petersen m. fl. Trods alle disse korrekte indvendinger og påpegninger går hr. Risgaard Knudsen — og jeg vil da indrømme, at tiden ikke er lang til så omfattende et forslag, som her ligger på bordet — uden om at tilslutte sig dette, at der er vældig store problemer i form af dårlig kommunikation os herinde imellem og imellem parlamentet og befolkningen i form af mangel på ekspertise, i form af manglende sammenhæng i de ting, vi beskæftiger os med, i form af folkelighed og modernitet i vor arbejdsform.

Det er selvfølgelig rigtigt, at et parlament ikke sådan hvert andet øjeblik kan lave sine arbejdsregler om. På den anden side er der så stor en kløft mellem det, som forventes, og det, som ydes, at vi ikke ensidigt kan sige, at den ikke eksisterer. Ganske vist vil jeg påpege over for hr. K. Helveg Petersen, at noget af den krise, han omtalte, som parlamenterne mere eller mindre står i rundt omkring i landene, jo kan have flere årsager. Mon ikke en af årsagerne er den, at i en hel række lande ser man parlamenterne i disse år opdelt i to lige store over for hinanden stående blokke på den måde, at man blokerer — denne gang med ét „k“ — en hel masse af de initiativer, som kunne komme til udfoldelse, hvis der var klare flertal, og hvis der ikke var risiko for, at flertallet svinger så hurtigt, at et stort nedlagt arbejde og gennemførte love i den ene periode afløses af modgående ting i den anden periode? Det kunne godt være en af årsagerne. Jeg tror derfor nok, at aviserne i al almindelighed overdriver, og at det dermed lykkes en del af aviserne at få en del af befolkningen til at opfatte det mere krisepræget, end det egentlig er.

Over for en sådan situation er det jo dejligt, når man kan stå fast, og er der noget, hr. Risgaard Knudsen kan, så er det jo det. Men jeg må dog føle trang til at erindre hr. Risgaard Knudsen om, at han er medlem af og i dag altså ordfører for et parti, der vist bekender sig til eksperimentet, til fornyelsen, som vil være meget forsigtig med at tage det én gang vedtagne for altid givet. Det ville glæde mig, hvis man kunne bevæge hr. Risgaard Knudsen til at se med noget mere friskhed og fordomsfrihed på de tanker, der er nedlagt i forslaget, som jo netop kun er bemærkninger til forslaget, således at der kun er lagt op til en behandling af tingene og ikke fra forslagsstillernes side givet nogen færdig skabelon om, hvordan det skal være.

Jeg håber, at socialdemokratiet vil medvirke, og det må hellere tage et halvt år mere og så blive godt end et halvt år mindre, og at socialdemokratiet i hvert fald vil medvirke til virkelig at sige: vi kan ikke undlade at gøre alt muligt for, at de mange arbejdstimer, der nedlægges her, bærer den bedst mulige frugt.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Jeg skal ikke her optage nogen debat med hr. Melchior, men jeg synes alligevel, at der er grund til endnu en gang at understrege, at det, der efterlyses med forslaget til folketingsbellelutning, har man mulighed for at drøfte i udvalget for forretningsordenen.

Når det er sagt, vil jeg også gerne samtidig føje til, at udvalget for forretningsordenen, hvor jeg selv har sæde, og hvor hr. Melchior jo også selv har sæde, jo har taget et initiativ til at undersøge, hvorvidt der er behov for yderligere ændringer i folketingets arbejds gang. Dette initiativ er taget på et tidligere tidspunkt end tidspunktet for fremsættelsen af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Jeg synes lige, det skal understreges for også derved at tilkendegive, at det udvalg, der sidder og beskæftiger sig med disse forhold, allerede for længst har været opmærksom på, hvorvidt der er behov for eventuelle yderligere ændringer.

Men hr. Melchiors sidste bemærkninger må jeg tage som udtryk for, at hr. Melchior, som selv har sæde i udvalget for forretnings-